

وَالَّذِينَ

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ

और जहां सुन पाया वोड, जो नाजिल किया गया है रसूले ईस्लामकी तरफ, तो देख लो उनकी आंभें, कि आंसू

مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا

भडा रही हैं, क्यूंकि उन्होंने उक पडयान लिया. वोड केडते हैं ! औ हमारे परवरदिगार हमने मान लिया,

فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا

तो हमको लिख ले गवाहोंमें (८३) और अल्लाहको, और जो हमारे पास

مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ۝

उक आया. क्यूं न मानें जब कि हम उसके लालची हैं कि दाखिल कर दे हमको हमारा परवरदिगार नेकियोंके साथ (८४)

فَأَنبَاهَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَذَّتْ جَبْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

तो अल्लाहने उनको धवाभ बाप्शा जो उन्होंने कडा उसका, जन्तों, कि भेडती हैं जिनके नीचे नहरें,

خُلِدِينَ فِيهَا ۖ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

हमेशा उसमें रहनेवाले. और यह मुज्लिसोंकी जजा है (८५) और जिन्होंने ईन्कार किया

وَالَّذِينَ

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

और जुटवाया हमारी आयतोंको, तो वोड जहन्नमवाले हैं (८६) औ वोड जो ईमान ला चुके !

لَا تُخْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا

न हराम करार दो पाकीजा चीजोंको, जो अल्लाहने हलाल कर दिया तुम्हारे लिये, और कानून न तोडो. बेशक अल्लाह नहीं

يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَ

पसन्द ईरमाता कानून शिकनोंको (८७) और भाओ जो रोजी ईरमा दिया तुमको अल्लाहने हलाल पाकीजा. और

اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ لَا يُوَاخِذُكُمُ اللَّهُ

डरो अल्लाहको जिसको तुम लोग मानते हो (८८) नहीं गिरफ्त करता तुम्हारी अल्लाह

بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ ۚ

तुम्हारी बेभबरीकी कसमोंमें, लेकिन पकडेगा तुमको जो तुमने मजबूत अहद बना दिया कसमोंको,

فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ

तो उसका कफ़ारा है आना बिलाना दस मिसकीनोंको, दरमियानी दरजेका, जो अपने घरवालोंको

أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرَ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ

ખિલાતે રહતે હો, યા ઉનકો કપડા પહનાના, યા એક બુદ્દાકો આઝાદ કરના. તો જિસને ન પાયા, તો ત્રીન દિનકા

ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ

રોઝા. યહ કફ્ફારા હે તુમહારી કસમોંકા જબ કસમ ખા કર રહ જાઓ. ઓર અપની કસમોંકા ખયાલ રખો.

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۙ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ઈસ તરહ બયાન કરતા હે અલ્લાહ તુમહારે લિયે અપની આયતોંકો, કિ કહીં તુમ શુક ગુઝાર હો જાઓ (૮૮) ઐ વોહ જો

آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ

ઈમાન લા ચુકે ! શરાબ ઓર જુવા ઓર ખુત ઓર પાંસે નાપાક હી હેં,

عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۙ إِنَّمَا يُرِيدُ

શૈતાનકે કામ, તો ઉનસે બચો કિ ફલાહ પાઓ (૮૯) શૈતાન તો બસ

الشَّيْطَانُ أَن يُوَفَّعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَ

યહી ચાહતા હે કિ ડાલ દે તુમહારે આપસમેં દુશ્મની ઓર કીનેકો, શરાબ પીને વ

الْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ

જુવા ખેલનેમેં, ઓર રોક દે તુમકો ઝિક્રે ઇલાહીસે, ઓર નમાઝસે. તો અબ કયા તુમ

مُنْتَهَوْنَ ۙ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن

બાઝ આએ ? (૯૧) ઓર કહા માનો અલ્લાહકા ઓર કહા માનો રસૂલકા, ઓર ડરા કરો. તો અગર

تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۙ لَيْسَ عَلَى

તુમને મુંહ ફેરા, તો જાન રખો કિ હમારે રસૂલ પર સિર્ફ સાફ સાફ તબ્લીગ હે (૯૨) નહીં હે

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا

ઉન પર જો ઈમાન લાએ ઓર નેક કામ કિયે કોઈ ગુનાહ, જો ઉન્હોંને ચખ લિયા થા જબકિ વોહ

اتَّقَوْا وَأَمْنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَمْنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا

ડરે, ઓર ઈમાન લાએ ઓર નેક કામ કિયે, ફિર કાંપે, ઓર ખુબ માન ગએ, ફિર થરઅે

وَاحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۙ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ઓર નેક કિરદાર હો ગએ. ઓર અલ્લાહ મહબૂબ રખતા હે મુખ્લિસ નેફ્કારોંકો (૯૩) ઐ વોહ જો ઈમાન લા ચુકે !

لِيَبْلُوَكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيِّدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ

जदर जायेगा तुम्हें अल्लाह कुछ शिकारसे, कि पछोंय जाये तुम्हारे हाथ और नेजे उन तक,

لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ

ताकि मा'लूम करा दे अल्लाह, कि कौन उरता है उसको बेदेभे. तो जो उदसे आगे हुवा उसके बाद,

فَكَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيِّدَ

तो उसके लिये अजाब है दुभ देनेवाला (८४) ऐ वोह जो ईमान ला चुके ! न मारो शिकार

وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ۖ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُّتَعَبِدًا ۖ فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا

जब कि तुम अहराम बांधे हो. और जिसने मारा उसको तुम मेंसे अमदन, तो उसकी पादाश जो

قَتَلَ مِنَ النِّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بِلِغَةِ الْكُفَّةِ

मारा है, उसके बराबरका खोपाया है, इसला करे उसका हो मन्सक तुममेंसे, कुरबानी का'बाको पछोंयनेवाली,

أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكِ صِيَامًا لَّيْدٌ ۚ وَ

या कफ़ारा है भिरकीनोंकी गिजा, या उसके बराबर रोजे, ताकि यभे

وَبِالْأَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ وَمَن عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ

अपने कियेका मजा. अल्लाह तआलाने मुआफ़ करमा दिया जो पडले हो चुका. और जिसने अब किया, तो बढला लेगा अल्लाह

مِّنْهُ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٣٨﴾ أَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ

उससे. और अल्लाह गल्बेवाला ईन्तिकामवाला है (८५) डलाल कर दिया गया तुमको दरियाई शिकार और उसको गिजा बनाना,

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْسَيَّارَةِ ۚ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ قَادُمْ مَحْرَمًا ۚ

तुम्हारे फ़ाईदेके लिये और मुसाफ़िरोके लिये. और हराम किया गया तुम पर भुशकीका शिकार जब तक कि तुम अहराममें हो.

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ

और उरो अल्लाहसे जिसकी तरफ़ डशर किये जाओगे (८६) बना दिया अल्लाहने का'बा

الْبَيْتِ الْحَرَامِ قِيلًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَ

हुर्मतवाले घरको लोगोंके कियामका सभल, और हुर्मतवाले महीनेको और डरम जानेवाली कुरबानी और

الْقَلَائِدَ ۚ ذَلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السُّلُوتِ وَمَا

पट्टेवाले जानवरोंको, यह ठस लिये कि तुम लोग बावर कर लो, कि भेशक अल्लाह जानता है जो कुछ आस्मानोंमें है, और जो

فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٩٤ اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

કુછ જમીનમેં હે, ઓર બેશક અલ્લાહ સબ કુછ જાનતા હે (૯૭) યકીન માનો કિ બેશક અલ્લાહ

شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٩٥ مَا عَلَى الرَّسُولِ

અઝાબ દેનેમેં બડા સખ્ત હે, ઓર બેશક અલ્લાહ ગફૂરરહીમ હે (૯૮) રસૂલ પર સિફ

إِلَّا الْبَلَاةُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ٩٦ قُلْ لَا يَسْتَوِي

તબ્લીગ હે. ઓર અલ્લાહ જાનતા હે જો તુમ ઝાહિર કરો ઓર જો તુમ છુપાઓ (૯૯) કેહ દો કિ બરાબર નહીં હે

الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ٩٧ فَاتَّقُوا اللَّهَ

ગન્દા ઓર પાકીઝા, ગો તુમહેં અચ્છી લગે ગન્દેકા દલ. તો અલ્લાહસે ડરો

يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ٩٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

એ અકલમન્દો, કિ ફલાહ તો પાઓ (૧૦૦) એ વોહ જો ઈમાન લા ચુકે ! ન

تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّلَ لَكُمْ تَسْأَلَكُمْ وَأِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ

પૂછા કરો એસી ચીઝે, કિ અગર સાફ બતા દી જાએ તુમસે, તો બુરા લગે તુમકો, ઓર અગર પૂછ પડે તુમ એસી બાત જિસ વક્ત

يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبَدَّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ٩٩ قَدْ

કુરઆન ઉતારા જા રહ્યા હે, તો સાફ ઝાહિર કર દિયા જાએગા. અલ્લાહ ઉસસે મુઆફી દે ઓર અલ્લાહ ગફૂર હલીમ હે (૧૦૧) એસે

سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ١٠٠ مَا جَعَلَ اللَّهُ

હી સવાલાત કિયે થે તુમસે પહલે લોગોને, ફિર વોહી ઉસકે મુન્કિર હો ગએ (૧૦૨) અલ્લાહને નહીં ઠહરાયા

مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ

કાન ચિરે હૂએ જાનવર ઓર ન સાંડકો, ઓર ન વસીલા બકરીકો, ઓર ન હામી ઊંટકો, લેકિન જિન્હોને

كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ١٠١ وَ

કુફ્ર કિયા વોહ બોહતાન રખતે હેં અલ્લાહ પર ઝૂટકા. ઓર ઉનકી અકષરિયત બેઅકલ હે (૧૦૩) ઓર

إِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا

જબ ઉંહેં કહા ગયા કિ આ જાઓ ઉસકી તરફ જો નાઝિલ ફરમાયા અલ્લાહને ઓર રસૂલકી તરફ, તો જવાબ દિયા, કિ “હમેં કાફી હે

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۖ أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَ

જિસ પર હમને અપને બાપ-દાદોંકો પાયા.” કયા ગો ઉનકે બાપદાદે ન કુછ જાનતે હોં

لَا يَهْتَدُونَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ

ન રાહ પાઈ હો ? (૧૦૪) એ વોહ જો ઈમાન લાએ ! અપના અપના ખયાલ રખો. ન બિગાડેગા તુમહારા

مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ فَرْجِعْكُمْ جَمِيعًا فِيمَنْبَتِكُمْ

વોહ, જો ગુમરાહ હો ગયા જબ કિ તુમને હિદાયત પાલી. અલ્લાહકી તરફ તુમ સબકો લોટના હે, તો વોહ તુમહેં બતા દેગા

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ

જો કરતે થે (૧૦૫) એ વોહ જો ઈમાન લા ચુકે ! તુમહારી આપસકી પૂરી ગવાહી, જબ આ ગઈ

أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ آخَرِ

તુમમેંસે કિસીકી મૌત, વસિયતકે વક્ત, દો મો'તબર હેં. તુમહારે યા દૂસરોં

مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ

સે દો હેં. અગર તુમને સફર કર રખા હે, ફિર પહોંચી તુમહેં મોતકી

الْمَوْتُ تَخِيسُوهَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمِنْ بِاللَّهِ إِنْ

મુસીબત, કિ રોકો દોનોંકો નમાઝકે બા'દ, તો કસમ ખાએં અલ્લાહકી. અગર

رَبَّكُمْ لَا تَشْتَرِي بِهِ نَفْسًا وَلَا تَكُنْ شَهِيدًا

તુમકો શુબહ હુવા, કિ હમ ન લેંગે હલફકે બદલે કોઈ દામ, ગો કરાબતમન્દ હો. ઓર ન હમ છુપાએંગે અલ્લાહકી ગવાહીકો,

اللَّهُ إِنَّا إِذَا الْبَيْنَ الْاِثْنَيْنِ ﴿١٥﴾ فَإِنْ عُدَّ عَلَى آثِمًا اسْتَحْقَاقًا

કિ બેશક હમ એસા કરે તો ગુનાહગારોંસે હોં (૧૦૬) ફિર અગર પતા લગ ગયા કિ દોનોંને જુર્મકા ઈતિફાકા કિયા,

فَأَخْرَجَ يَقُومُ مِنْ مَقَامِهَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلِينَ

તો દો દૂસરે ઉનકી જગહ ખડે હોં, ઉનમેંસે જિન પર પહલેવાલે હકદાર બને થે,

فَيُقْسِمِنْ بِاللَّهِ لَشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا عَدَّتَيْنَا

તો યહ દોનોં કસમ ખાએં અલ્લાહકી, કિ હમારી ગવાહી ઝૂયાદા દુરુસ્ત હે ઉન દોનોંકી ગવાહીસે, ઓર હમને ઝૂયાદતી નહીંકી.

إِنَّا إِذَا الْبَيْنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ

બેશક એસા કરે તો ઝાલિમોંસે હોં (૧૦૭) યહ તરીકા કરીબ તર હે કિ ગવાહી દિયા કરે

وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَ

વાકેઆકે મુતાબિક, યા ડરતે રહેં કિ મરદૂદ કર દી જાતી હેં કુછ કસમેં ઉનકી કુછ કસમોંકે બા'દ. ઓર અલ્લાહસે ડરો ઓર

اسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٥١﴾ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ

સુનો. ઓર અલ્લાહ રાહ નહીં દેતા ના ફરમાન કૌમકો (૧૦૮) જિસ દિન જમા કરેગા અલ્લાહ

الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ

રસૂલોંકો, ફિર કહેગા કિ કયા જવાબ દિયે ગએ તુમ, સબકા જવાબ હે કિ હમારા ઈલ્મ કોઈ થીઝ નહીં હે. બેશક તૂ હી અલ્લા-

الْغُيُوبِ ﴿١٥٢﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْسَى ابْنُ مَرْيَمَ ادْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ

મુલ ગુપૂબ હે (૧૦૯) જબકિ કહેગા અલ્લાહ એ ઈસા ઈબ્ને મરયમ, યાદ કરો મેરી ને'મતકો અપને ઊપર,

وَعَلَى وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدَتْكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي

ઓર અપની માંકે ઊપર... જબકિ તેરે હાથોંકો મઝબૂત કિયા રૂહુલ કુદુસસે.. કિ બાતેં કરો લોગોંસે

الْمُهْدِ وَكَهْلًا ۖ وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

માંકી ગોદમેં, ઓર બુઢાપેમેં ભી, ઓર જબ કિ સિખા દિયા મેંને તુમકો કિતાબ ઓર હિકમત ઓર તોરેત વ ઈન્જીલ.

وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأَدْنَىٰ فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ

ઓર જબ કિ બના દેતે તુમ મિટીસે, જેસે ચિડિયાકી મૂરત મેરે હુકમસે, ફિર ફૂંકતે ઉસમેં, તો વોહ ચિડિયા

طَيْرًا بِأَدْنَىٰ وَتَبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِأَدْنَىٰ ۖ وَإِذْ تُخْرِجُ

હો જાતી મેરે હુકમસે, ઓર તન્દુરુસ્ત કર દેતે તુમ પૈદાઈશી અન્ધેકો ઓર સફેદ દાગવાલેકો, મેરે હુકમસે, ઓર જબ ઝિન્દા નિકાલ દેતે તુમ

الْمَوْتَىٰ بِأَدْنَىٰ ۖ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جَعَلْتَهُم بَابِئِنَّتِ

મુદોંકો મેરે હુકમસે, ઓર જબ કિ રોક ડાલ દી મેંને બની ઈસ્રાઈલકે લિયે તુમસે, જબ કિ લાએ તુમ ઉનકે

فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٣﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ

પાસ મો'જિઝે, તો બોલે વોહ જો કાફિર થે ઉનમેં, કિ યહ તો બસ ખુલા હુવા જાદૂ હે (૧૧૦) ઓર જબ કિ મેંને

إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرُسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا

દિલમેં ડાલ દિયા હવારિયોંકે, કિ મુઝકો માનો ઓર મેરે રસૂલકો, સબ બોલે કિ હમને માના, ઓર તૂ ગવાહ રહ, કિ હમ બેશક

مُسْلِمُونَ ﴿١٥٤﴾ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ لِيَعْسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ

મુસલ્માન હેં (૧૧૧) જબકિ હવારિયોંને કહા થા કિ એ ઈસા ઈબ્ને મરયમ, કયા તુમહારા પરવરદિગાર યહ કર

رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ

સકતા હે કિ ઉતાર દે હમ પર એક ખ્વાન આસ્માનસે ? જવાબ દિયા કિ અલ્લાહસે ડરો, અગર

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَ

ઉસકો માનતે હો (૧૧૨) સબને કહા “કિ હમ ચાહતે હેં કિ ઉસસે ખાએં ઓર હમારે દિલ મુત્મઈન હો જાએં ઓર

وَقَالَ

نَعْلَمُ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهِمَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝ قَالَ

યકીન કર લેં કિ આપને હમકો સચ બતાયા, ઓર હમ ઉસ પર ગવાહ હો જાએં” (૧૧૩) કહા

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ

ઈસા ઈબ્ને મરયમને, “ઐ મા’બૂદ હમારે પરવરદિગાર, ઉતાર દે હમ પર ખવાન આસ્માનસે, કિ હમારે

تَكُونُ لَنَا عَيْدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ

લિયે ઈદ હો જાએ, હમારે અગલોં ઓર પિછલોં સબકે લિયે, ઓર એક નિશાની તેરી તરફસે. ઓર હમેં રોઝી દે ઓર તૂ

خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ

સબમેં ભઠ કર રોઝી દેનેવાલા હે” (૧૧૪) ફરમાયા અલ્લાહને, કિ “બેશક મેં ઉતારતા હૂં ઉસે તુમ લોગોં પર, તો જિસને કુફ્ર કિયા

مِنْكُمْ فَلْيَأْكُلْ

مِنْكُمْ فَلْيَأْكُلْ عَذَابًا لَّا أَعْدِبُ بِهِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۝

તુમમેંસે ઈસકે બા’દ, તો બિલાશુબહ ઉસકો વોહ અઝાબ દૂંગા કિ જહાંમેં કિસીકો વોહ અઝાબ ન દૂંગા” (૧૧૫)

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي

ઓર જબ કહેગા અલ્લાહ, “ઐ ઈસા ઈબ્ને મરયમ, કયા તુમને કહા થા લોગોંકો કિ બનાવો મુઝકો

وَأَقْبَى الْهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَنَكَ مَا يَكُونُ لِي

ઓર મેરી માંકો મા’બૂદ અલ્લાહકો છોડ કર ?” કહેંગે “સુબહાનલ્લાહ ! મુઝે હક નહીં કિ

أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ

أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتُمْ تَعْلَمُ

વોહ બાત કહૂં જિસકા મુઝકો હક નહીં... અગર મેંને કહા હોતા, તો બેશક ઉસકો તૂ જાનતા. તૂ જાનતા હે

مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝

જો કુછ મેરે જીમેં હે ઓર મેં નહીં જાનતા જો તેરે ઈલ્મમેં હે. બેશક તૂ હી અલ્લામુલ ગુયૂબ હે (૧૧૬)

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَأْمُورَتِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ

મેંને નહીં કહા ઈન્હેં મગર જિસકા હુકમ દિયા તૂને, કિ પૂજો અલ્લાહકો, મેરા પરવરદિગાર ઓર તુમ લોગોંકા પાલનહાર,

وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ

ઓર મેં ઉન્હેં દેખતા રહા, જબ તક ઉનમેં રહા, ફિર જબ તૂને પૂરી કર દી ઉનમેં મેરી મુદતે કિયામકો,

أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۹۱

तो तू ही निगेडभान रहा. और तू हर ऐकका निगेडभान है (११७) अगर

تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ ۝۹۲ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ

अजाब दे उनमेंसे जिसको, तो बेशक वोह तेरे बन्दे हैं. और अगर उनमें किसीको तू बप्श दे, तो बेशक तू ही गल्बेवाला

الْحَكِيمُ ۝۹۳ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ

छिकमतवाला है” (११८) इरमाअगा अल्लाह, “यह दिन है कि इाईदा दे सख्योंको उनकी सख्याई,” उनके लिये

جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ

जन्नतों हैं, कि ओहती हैं जिनके नीचे नहरें. हमेशा हमेश रहनेवाले उसमें. अल्लाह उनसे

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۝۹۴ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۹۵ لِلَّهِ مُلْكُ

राजी और वोह अल्लाहसे राजी. यह बड़ी कामियाबी है (११८) अल्लाहकी है मिलिकय्यत आस्मानों

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۝۹۶ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۹۷

और जमीनकी, और जो कुछ उनमें है. और वोह हर याहे पर कादिर है (१२०)

سُورَةُ الْاِنْعَامِ ۝۹۶ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۹۷

सूरअे अन्आम भकिंया

नामसे अल्लाहके बडा महरभान बप्शनेवाला,

आयात १६५ रुकूअ २०

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ

सारी भुभियां अल्लाहके लिये जिसने पैदा इरमाया आस्मानों और जमीनको और बनाया तारीकियों

وَالنُّورِ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝۱ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ

और रेशनीको.. फिर जिन्हों ने कुड़ किया, अपने परवरदिगारका बराबर करार देते हैं (१) वोह है जिसने पैदा किया तुमको

مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ۝۲ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ

मिट्टीसे, फिर फैसला किया ऐक भीआदे मुकररका. और ऐक नामजद किया वा'दा उसके यहां है, फिर तुम लोग

تَمْتَرُونَ ۝۳ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يُعَلِّمُ سِرَّهُمْ

शक करते हो (२) और वोही अल्लाह है सारे आस्मानों और जमीनमें. जाने तुम्हारे छुपेको

وَجَهْرَهُمْ وَيَعْلَمُ مَا تُكْسِبُونَ ۝۴ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ

और तुम्हारे जाहिरको, और जाने जो तुम कमाओ (३) और न आई उनके पास कोई निशानी उनके परवरदिगार

لِيَهُمَّ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاجْأَهُمْ

کی نیشانیوں سے, مگر وہ ان سے ہٹ کر (۴) تو بے شک انہوں نے ٹوٹا دیا کہ کوئی ان کے پاس آیا۔

فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَتْبَؤُا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ

تو جلد آ رہی ہیں ان کے پاس پہنچیں جس سے ہنس کر رہے ہوں (۵) کیا انہوں نے نہیں دیکھا

أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ يُمْكِنْ

کہ ہم نے ان سے پہلے ان کے لئے زمین میں کیا کیا تھا جو ان کے لئے نہیں

لَهُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِّدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي

اور ہم نے ان پر بارش کی اور ہم نے نہریں بن کر دیں کہ ان کے

مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا

ان کے نیچے, کہ ان کے لئے زمین میں کیا کیا تھا, اور ہم نے ان کے گناہوں کی وجہ سے, اور ہم نے ان کے بعد ان کے

آخَرِينَ ﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَسَوْهُ بِآيِدِيهِمْ

آخر (۶) اور اگر ہم نے ان کو کتاب میں لکھ دیا تو ان کے ہاتھوں سے اس کو

لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا الْوَلَا أُنْزِلَ

تو انہوں نے کہا کہ اگر یہ کتاب تو اس کے لئے نہیں آئی ہے, اور انہوں نے کہا کہ ”یہ تو صرف ایک جادو ہے“

عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَاهُ مَلَكًا لَّقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾ وَلَوْ

ان پر کوئی فرشتہ آتا۔ اور اگر ہم نے ان کو فرشتہ بھیجا, تو کام ختم ہو گیا ہوتا۔ کہ ان کو کوئی دیکھ نہ سکتا (۸) اور اگر

جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَا يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ

ہم نے ان کو فرشتہ بھیجا, تو ہم نے ان کو انسان بن دیا, اور ہم نے ان کو ان کے لئے پہننے والے لباس پہنا دیا (۹) اور ہم نے

أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا

ان سے ہنس کر ان کے رسولوں کو سزا دی۔ تو انہوں نے ان کے لئے کیا کیا (۱۰) اور انہوں نے

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ

انہوں نے ان کے لئے کیا کیا (۱۰) اور انہوں نے ان کے لئے کیا کیا (۱۰) اور انہوں نے

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ قُلْ لِّسَنُ قَائِمٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ان کے لئے کیا کیا (۱۱) اور انہوں نے ان کے لئے کیا کیا (۱۱) اور انہوں نے

”اگر تم اس کو دیکھو“ (۱۱) اور انہوں نے ان کے لئے کیا کیا (۱۱) اور انہوں نے

قُلْ لِلَّهِ كُتُبٌ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةِ لِيَجْعَلَ لَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

કહો અલ્લાહકા. કરાર દે લિયા અપને કરમ પર રહમતકો. તાકિ ઈકઠ્ઠા કરે તુમકો રોઝે કયામત,

لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَهُ مَا

ઉસમેં કોઈ શક નહીં હે. જિન્હોને ઘાટા કિયા અપને સાથ, તો વોહ નહીં માનતે (૧૨) ઓર ઉસીકા હે જો કુછ

سَكَنَ فِي الْبَيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ

બસા રાત ઓર દિનમેં. ઓર વોહ સુનનેવાલા જાનનેવાલા હે (૧૩) કેહ દો, કિ “કયા અલ્લાહકે સિવા

أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ

દૂસરેકો મા’બૂદ બના લૂં?” પૈદા કરનેવાલા આસ્માનોં ઓર ઝમીનકા, ઓર વોહ ખિલાતા હે ઓર ખિલાએ જાનેસે પાક હે. કેહ દો,

إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

કિ “બેશક મુઝકો હુકમ દિયા ગયા હે કિ પહલા મુસલમાન હોના, ઓર મુશ્રિકોંસે ન હોના” (૧૪)

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ مَنْ

કેહ દો, કિ “બેશક મેં તો ડરૂં,” અગર ના ફરમાનીકી હોતી અપને પરવરદિગારકી બડે દિનકે અઝાબકો (૧૫) જિસ

يُصْرِفُ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ۝ وَإِنْ

સે ફેર દિયા જાએ અજાબ ઉસ દિન, તો બેશક રહમ કરમા દિયા ઉસ પર. ઓર યહ ખુલી કામિયાબી હે (૧૬) ઓર અગર

يَسْسُكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَسْسُكَ بِخَيْرٍ

અલ્લાહ તુમ્હેં નુકસાન પહોંચા દે, તો કોઈ ઉસકા હટાનેવાલા નહીં હે, બજુઝ ઉસકે. ઓર અગર ભલાઈ પહોંચા દે,

فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۝ وَهُوَ

તો વોહ હર ચાહે પર કાદિર હે (૧૭) ઓર વોહ ઝબરદસ્ત હે અપને બન્દોં પર. ઓર વોહ

الْحَكِيمُ الْحَبِيرُ ۝ قُلْ أَمْسَى شَيْءٌ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ

હિક્મતવાલા ખબરદાર હે (૧૮) કેહ દો, કિ “સબસે બડા ગવાહ કોન ?” કહો, કિ ‘અલ્લાહ’... ગવાહ હે,

بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ هَذَا الْقُرْآنِ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ

હમારે તુમ્હારે દરમિયાન.. ઓર મેરી તરફ વહી કિયા ગયા હે યહ કુરઆન, તાકિ તુમકો ઉસસે ડરાઉં ઓર જિસ જિસકો

بَلَغَ آيَاتُكُمْ لَتَشْهَدُوا أَنَّ مَعَ اللَّهِ الْهَاقَةَ أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ

પહોંચે. કયા તુમ ગવાહી દેતે હો, કિ અલ્લાહકા શરીક દૂસરે મા’બૂદ લોગ હેં ? કહો કિ મેં તો ગવાહી નહીં દેતા.

وَقَدْ لَاحِظٌ

وَقَدْ لَاحِظٌ

وَقَدْ لَاحِظٌ

قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّى بَرِّىءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ١٩ الَّذِينَ

કેહ દો કે અલ્લાહ સિર્ફ એક મા'બૂદ છે. ઓર બેશક મેં બેઝાર હું જિનકો શરીક બનાતે હો (૧૯) જિનકો

أَتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا

દે રખી હે હમને કિતાબ, પહચાનતે હેં ઇસ નબીકો જેસા કિ લોગ અપને બેટોંકો પહચાને... જિન્હોંને ઘાટા કિયા

أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٢٠ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ

અપના, તો વોહ નહીં માનતે (૨૦) ઓર ઉસસે ઝૂયાદા અલિમ કૌન, જિસને બોહતાન બાંધા અલ્લાહ પર

كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ٢١ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ

ઝૂટકા, ઓર ઝુટલાયા ઉસકી આયતોંકો. બેશક અલિમ નજાત ન પાએંગે (૨૧) ઓર જિસ દિન હમ ઇન સબ

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّا سُرَّكَاؤُكُمْ الَّذِينَ كُنتُمْ

કો ઉઠા કર લાએંગે, ફિર હમ કહેંગે ઉન્હેં જિન્હોંને શિક કિયા, કિ કહાં હેં તુમ્હારે શરીક બનાએ હૂએ જિન પર

تَرْعُونَ ٢٢ ثُمَّ لَكُمْ تَعْتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا

ઘમન્ડ કરતે થે (૨૨) ફિર ન રહ ગઈ ઉનકી કોઈ શરારત, મગર યહ કિ બોલે, “કસમ હે અલ્લાહકી હમારા પરવરદિગાર, હમ તો

مُشْرِكِينَ ٢٣ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَآ

મુશ્રિક ન થે” (૨૩) દેખો કેસા અપને ઊપર ઝૂટ બોલે. ઓર ગુમ હો ગએ ઉનસે જો

كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٤ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْمَعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ

ગઢા કરતે થે (૨૪) ઓર ઉનમેં બા'ઝ વોહ હેં કિ કાન લગાએ તુમ્હારી તરફ, ઓર ડાલ દિયા હમને ઉનકે દિલોં પર

أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا

ગિલાફ કિ સમઝ સકે, ઓર ઉનકે કાનોંમેં ડાટ. ઓર અગર વોહ સારી નિશાની દેખ ડાલે, તો ભી ઉસે ન

يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا

માને. યહાં તક કિ જબ આ ગએ તુમ્હારે પાસ, તો ભી ઝગડતે હેં તુમસે કાફિર લોગ, કેહતે હેં

إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٢٥ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ

કિ નહીં હે યહ કુરઆન, મગર પહલોંકે કિસ્સે (૨૫) ઓર વોહ ઉસસે રોકતે હેં ઓર ખુદ રુકતે હેં.

عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٢٦ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ

ઓર નહીં હલાક કરતે મગર અપને આપકો, ઓર પહચાનતે નહીં (૨૬) ઓર અગર દેખો જબ કિ

وَقِفُّوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا لِيَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَ

ખડે કર દિયે ગએ જહન્નમ પર તો ચીખે, ઐ કાશ હમ દોબારા ભેજે જાએ, ઓર અપને પરવરદિગારકી નિશાનિયોંકો ન જુટલાએ, ઓર

نَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٥﴾ بَلْ بَدَّ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ

મુસલ્માન હો જાએ (૨૭) બલ્કિ આહિર હો ગયા ઉનકા જો પહલે છુપાતે થે.

وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٦﴾ وَقَالُوا لَإِنْ هِيَ

ઓર અગર દોબારા ભેજે ગએ, તો દોબારા કરેંગે જિસસે રોકે ગએ, ઓર બેશક વોહ જૂટે હેં (૨૮) ઓર બોલે કિ નહીં હેં યહ

الْأَحْيَاءُ تَنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِسَبْعَوْنِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ

મગર હમારી યહી દુન્યાવી જિન્દગી, ઓર હમ ઉઠાએ ન જાએંગે (૨૯) ઓર અગર દેખો જબકિ ખડે કિયે ગએ અપને

رَبِّهِمْ قَالِ الْيَسَّ هَذَا يَا حَتَّىٰ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا

પરવરદિગાર કે હુજૂર, ફરમાયા કિ “ક્યા યહ હક નહીં?” બોલે “હાં હક હે, કસમ હે અપને પરવરદિગારકી.” ફરમાયા “તો યખો

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

અઝાબ ! જો ઇન્કાર કિયા કરતે થે” (૩૦) બેશક ઘાટેમં રહે જિન્હોંને જુટલાયા અલ્લાહસે મિલનેકો,

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتُنَا عَلَىٰ مَا قَرَضْنَا فِيهَا

યહાં તક કિ જબ આ ગઈ ઉનકે પાસ કયામત, અયાનક ચિલ્લાએ કિ હાએ અફસોસ, ઇસ પર કિ હમને કોતાહીકી ઉસકે બારેમં,

وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَسَاءَ مَا يَرْزُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا

ઓર વોહ ઉઠાએ હેં અપને બોલ અપની પીઠ પર. અરે કિતના બુરા બોલ લાદે હેં (૩૧) ઓર નહીં

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَلَدَّارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ

હે દુન્યાવી જિન્દગી મગર ખેલ ફૂદ. ઓર બેશક આખિરતવાલા ઘર બેહતર હે ઉનકે લિયે જો ડરે.

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ تَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزَنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ

તો ક્યા તુમ લોગ નહીં સમજતે (૩૨) હમકો મા'લૂમ હે, કિ બેશક તુમકો રંજ હોતા હે જો યહ લોગ બકતે હેં. તો યકીનન યહ

لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ

તુમકો નહીં જુટલાતે, લેકિન ઝાલિમ લોગ અલ્લાહકી નિશાનિયોંકા ઇન્કાર કરતે હેં (૩૩) ઓર બેશક

كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرٌ وَعَالِي مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ

જુટલાએ ગએ રસૂલ તુમસે પહલેકે, તો સબ ને સબ્ર કિયા ઇસ પર કિ જુટલાએ ગએ, ઓર દુખ દિયે ગએ, યહાં તક

أَتَاهُمْ نَصْرًا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ

کی آا گئی ان کے پاس حماری مدد. کوئی نئی بدلنے والی اءلاہ کی باتوں کا، اور بے شک آا یوکی ہں تومہارے پاس

الْمُرْسَلِينَ ۝ وَإِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ

رسولوں کی ہمارے (۳۸) اور اگر گراں گزرا تومہ ان کا بکار، تو اگر توم اءل ہوء سکتا رہاتے ہو

أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ

کی کھنڈ نکالو کوئی سوراخ زمیں میں، یا سیڑی آسمان میں، کیر ہوء سے لے آئو ان کے پاس کوئی نشانہ۔

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝

ہاں کی اگر اءلاہ چاہتا، تو سب کو ہدایت پر جما کر دے۔ تو توم آاہیوں کے ساتھ مت رہو (۳۹)

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ

ہاں وہی کبول کرتے ہں جو سنا تے ہں... اور ان مرے لوگوں کو اٹائےگا اءلاہ، کیر اسی کی طرف

يُرْجَعُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ

لوٹائے جائے (۴۰) اور سب ہولے کی کچھ نئی اٹاری گئی ان پر کوئی اءلہ کی نشانہ ان کے پروردگار کی طرف سے، کس دے کی بے شک اءلاہ

قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا مِنْ

کادیر ہے اس پر کی اٹار دے نشانہ اءلہ کی، لے کین ان کے چاہا لوگ بے علم ہں (۴۱) اور کوئی

دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا ظَيْرٌ يُطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أَمْرٌ أَمْثَلُكُمْ مَا

ہر اند نہی زمیں میں، اور کوئی پرند نہی جو اپنے ہاڑوں پر اڈتا ہے، مگر اےک اےک نئے تومہاری طرف۔

فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۝ وَالَّذِينَ

ہم نے نہی اڈا کتاہ میں کوء، کیر اپنے پروردگار کی طرف یہ سب اڈے جائے (۴۲) اور جنہوں نے

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ

جوتلایا ہماری نشانہوں کی، ہارے اور گئے، اندھیروں میں ہے۔ جسے اءلاہ چاہے اسی کی گمراہی آاہیر کر دے۔

وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ

اور جسے چاہے اسی کی سیڑی راہ پر لگا دے (۴۳) پوء، کی ہتائو اگر

أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ ۚ إِنْ

آا گیا توم پر اءلاہ کا اءلہ، یا آا گئی توم پر کھامت، کیا اءلاہ کے گےر کو پکارو گے ؟ اگر

القصص

القصص

القصص

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۰﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ

સચ્ચે હો (૪૦) બલકે ઉસી અલ્લાહકો પુકારોગે, તો વોહ દૂર કર દે જિસ મુસીબતકે લિયે પુકારતે હો

إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تَشْكُرُونَ ﴿۴۱﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ آلِهِم

અગર ચાહે, ઔર જિનકો અલ્લાહકા શરીક બનાતે હો ઉન્હેં ભૂલ જાઓગે (૪૧) ઔર બેશક ભેજા રસૂલ હમને ઉમ્મતોંકી

مِّن قَبْلِكَ فَآخَذَ مِنْهُمْ بِالْبِاسِ وَالظَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿۴۲﴾

તરફ તુમસે પહલે, ફિર પકડા હમને ઉનકો ખોઈનાક બલા ઔર દર્દનાક બીમારીસે, કિ વોહ કહી ગિડગિડા પડે (૪૨)

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ

તો કયૂં ન જબ આ ગયા ઉન પર હમારા અઝાબ તો ગિડગિડા ઉઠે. લેકિન સખ્ત હો ગયે હેં ઉનકે દિલ, ઔર હુનર બના દિયા

لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۳﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا

ઉનકી નિગાહમેં શૈતાનને જો વોહ એબ કરતે થે (૪૩) ફિર જબ ભૂલ હી ગયે જો ઉનકો નસીહતકી ગઈ થી, તો ખોલ દિયે હમને

عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِآثَارِهَا خَذَّ مِنْهُمْ

ઉન પર હર ચીઝકે દરવાઝે, યહાં તક કિ જબ ખુશ હો ગયે ઉસસે જો દે દિયા ગયા ઉન્હેં, તો પકડા હમને ઉનકો

بَغْتَةً ۖ فَآذَاهُمْ مُّبِلِسُونَ ﴿۴۴﴾ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا

અચાનક, તો અબ વોહ બેઆસ હેં (૪૪) ફિર કાટ દી ગઈ જડ આલિમ કોમકી.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۵﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ

ઔર સારી ખૂબિયાં અલ્લાહકે લિયે હેં પરવરદિગાર સારે જહાનકા (૪૫) પૂછો, કિ “યહ બતાઓ કિ અગર લે લે અલ્લાહ તુમહારે કાન

وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَكُمْ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ ۚ

ઔર તુમહારી આંખેં ઔર મોહર લગા દે તુમહારે દિલોં પર, તો કોન મા'બૂદ હે અલ્લાહકા ગૈર જો તુમહારે લિયે સબ લા દે ?”

أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿۴۶﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

દેખો કિ કિસ તરહસે હમ આયતેં પેશ કરતે હેં, ફિર વોહ લોગ રૂગદાં રહતે હેં (૪૬) પૂછો, કિ “યહ બતાઓ કિ

إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ

અગર આ પડા અલ્લાહકા અઝાબ તુમ પર બેબતાએ, યા ખુલેબન્દ, તો કોન હલાક કિયા જાએગા સિવા આલિમ

الظَّالِمُونَ ﴿۴۷﴾ وَمَا نُرْسِلُ الرُّسُلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ

કોમકે (૪૭) ઔર હમ નહીં ભેજતે રસૂલોંકો, મગર મુઝદા સુનાતે ઔર ડરાતે.

فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ وَ

तो जो मान गया, और दुरुस्त बन गया, तो न कोई डर उसे, और न वोह रन्जिदा छों (४८) और

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٦٩﴾

जिन्होंने जुटलाया हमारी आयतें, तो लिपटेगा उन्हें अजाब, क्योंकि वोह नाफरमान हैं (४८)

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا

केह दो, कि “मैं तुमसे न यह कहूँ कि मेरे ही पास अल्लाहके भजाने हैं, और न यह कि मैं गैब ही जानता हूँ, और न

أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُمُ إِلَّا يَوْمِي إِلَىٰ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

तुमसे यह कहूँ कि मैं फरिश्ता हूँ. नहीं है मेरा कोई कै’ल व कौल मगर जो वही भेज गयी मुज तक.” पूछो, कि “क्या बराबर हैं

الْأَعْلَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٠﴾ وَأَنْذِرِ الَّذِينَ يَخْافُونَ

अंधे और अंधियारे ?” तो क्या नहीं सोचते (५०) और डराओ उससे उन्हें जो भौंक करें,

أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ

कि डर करे जाओ अपने परवरदिगारकी तरफ. कि नहीं है उसके सिवा उनका कोई मददगार और न सिफारिशी,

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ

कि वोह परहेजगार हो जाओ (५१) और न निकालो उन्हें जो पुकारें अपने परवरदिगारको सुन्धो

وَالْعَثَىٰ يُرِيدُونَ وَجْهَ ط مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ

शाम, तालिबे जात हो कर. न तुम पर उनका कुछ हिसाब है,

وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ

और न तुम्हारा कुछ हिसाब उन पर है. अब उनको निकाल दो तो

الظَّالِمِينَ ﴿٧٢﴾ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ

भेजा होगा (५२) और ठसी तरडसे हमने किता करार दे दिया उनमेंसे अक को दूसरेके लिये, ताकि बका करें कि यही

مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٧٣﴾

नादार हैं जिन पर अेहसान फरमाया अल्लाहने हममेंसे. क्या अल्लाह शुक्रगुजारोंको नहीं जानता ?” (५३)

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ

और जब आ गये तुम्हारे पास वोह, जो हमारी आयतोंकी मानें, तो कहो कि तुम पर सलाम है. लिख दिया

رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةِ إِنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ

તુમ્હારે પરવરદિગારને અપને કરમ પર રહમતકો, કિ બિલાશુબહ જિસને તુમમેંસે કર લિયા બુરા કામ નાદાનીસે,

ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۵۸ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ

ફિર તોબા કર લી ઉસકે બા'દ, ઓર દુરસ્ત હો ગયા, તો બેશક અલ્લાહ ગફૂરરહીમ હે (૫૪) ઓર ઈસી તરહસે હમ આયતોં

الذِّاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ النَّجْرَيْنِ ۝۵۹ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ

કી તફસીલ કરતે હેં, ઓર તાકિ આહિર હો જાએ મુજરિમ લોગોંકા તરીકા (૫૫) બતા દો કિ બેશક મેં રોકા ગયા હૂં ઉસસે કિ

أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ

પૂજૂં ઉન્હેં કિ તુમ જિનકી દુહાઈ દેતે હો અલ્લાહકો છોડ કર, કેહ દો, કિ “મેં તુમ્હારે ખયાલાતકા તાબેઅ નહીં હૂં.

قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝۶۰ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ

કિ એસા હો તો મેં બહક ગયા, ઓર રાહ પર ન રહા” (૫૬) કહો, કિ “બેશક મેં અપને પરવરદિગારકી

مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَّا عِنْدِي مَّا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۝۶۱ إِن الْحُكْمُ

શૈશન દલીલ પર હૂં, ઓર તુમને ઉસકો ઝુટલા દિયા. મેરે પાસ વોહ અજાબ નહીં જિસકી તુમકો જલ્દી હે.” હુકમ હે બસ

اللَّهِ يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِلِينَ ۝۶۲ قُلْ لَّوْ أَنَّ عِنْدِي

અલ્લાહકા. બતા દેતા હે હક, ઓર બેહતર ફેસલા ફરમાનેવાલા હે (૫૭) કેહ દો, કિ “અગર મેરે હી પાસ હોતા

مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۝۶۳ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

વોહ અજાબ જિસકી જલ્દી મચા રહે હો, તો અપને ઓર તુમ્હારે દરમિયાન ફેસલા કર દિયા ગયા હોતા.” ઓર અલ્લાહ જ્ઞાદા જાનતા હે

بِالظُّلُمِينَ ۝۶۴ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ

આલિમોંકો (૫૮) ઓર ઉસીકે પાસ હેં ગેબકી કુન્જિયાં. નહીં બતાતા મગર વોહી. ઓર વોહ જાનતા હે

مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي

જો કુહ પુશકી ઓર તરીમેં હે. ઓર નહીં ગિરતા કોઈ પત્તા, મગર વોહ ઉસકો જાનતા હે, ઓર ન કોઈ દાના

ظَلَمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَاسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۝۶۵

અમીનકી અંધેરિયોંમેં, ઓર ન તર ઓર ન પુશક, મગર સબ એક શૈશન કિતાબમેં હે (૫૯)

هُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ

વોહ એસા હે, કિ વફાત દેતા હે તુમકો રાતમેં, ઓર જાનતા હે જો તુમ દિનમેં કમા ચુકે હો, ફિર તુમકો જગા ઉઠાતા હે,

فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ

તાકિ પૂરી કર દી જાએ મીઆદ મુકરર. ફિર ઉસીકી તરફ તુમહારા લોટના હે, ફિર બતા દેગા તુમકો જો

تَعْمَلُونَ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۖ

કર રહે થે (૬૦) ઔર વોહ ઝબરદસ્ત હે અપને બન્દો પર, ઔર ભેજતા હે તુમ પર નિગરાંકાર,

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ۝

યહાં તક કિ જબ આ ગઈ તુમમેંસે કિસીકી મોત, તો ઉમ્મ પૂરી કર દી ઉસકી હમારે કાસિદોંને, ઔર વોહ કોતાહી નહીં કરતે (૬૧)

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۖ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ

ફિર લોટા દિયે ગએ અલ્લાહકી તરફ, ઉનકા હકીકી મોલા. સુન રખો કિ હુકમ ઉસીકા હે... ઔર વોહ જલ્દ

الْحَسِبِينَ ۝ قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ

હિસાબ ફરમાનેવાલા હે (૬૨) પૂછો કિ કોન નજાત દેતા રહતા હે તુમહેં ખુશકી ઔર તરીકે અંધેરોંસે,

تَضَرَّعًا وَخَفِيَّةً لِّئِنْ أُنْجِيتُمْ مِنْ هَٰذِهِ لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝

જિસસે દુઆ કરતે હો ગિડગિડા કર ઔર ચુપકે, કિ અગર ઈસ બલાસે નજાત દે દી, તો હમ ઝરૂર શુક ગુઝાર હોંગે (૬૩)

قُلِ اللَّهُ يُنْجِيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ ۝ قُلْ

બતા દો કિ અલ્લાહ નજાત દેતા હે તુમકો ઉસસે ઔર હર મુસીબતસે, ફિર તુમ શરીક બનાતે હો (૬૪) કેહ દો

هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِّنْ

કિ વોહ કાદિર હે ઈસ પર કિ ભેજ દે તુમ પર અઝાબ, ઊપરસે ઔર

تَحْتِ أَرْضِكُمْ أَوْ يُلْپِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۖ

પાંવ તલેસે, યા કર દે તુમકો શયઆ શયઆ, ઔર મઝા ચખા દે એકકો દૂસરેકી લડાઈકા.

أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ۝ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ

દેખો કિ હમ કિસ તરહ, તરહ તરહસે આયતોં બતાતે હેં કિ વોહ સમઝસે કામ લેં (૬૫) ઔર ઝુટલાયા ઉસકો તુમહારી કોમને

وَهُوَ الْحَقُّ ۖ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۖ لِّكُلِّ نَبِيٍّ مَّسْتُقَرٌّ وَسَوْفَ

હાલાંકિ વોહ હક હે. સાફ કેહ દો કિ મેં તુમહારા ઝિમ્મેદાર નહીં હૂં (૬૬) હર બાતકા વક્ત હે. ઔર જલ્દ

تَعْمَلُونَ ۝ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ

તુમ જાન લોગે (૬૭) ઔર જબ તુમ દેખ પાએ ઉનકો, જો નુક્તાચીની કરેં હમારી આયતોંમેં, તો મુંહ ફેર લો

عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِقَا يُنْسِيكَ الشَّيْطَانُ

ઉનસે, યહાં તક કિ લગ જાએ કિસી દૂસરી બાતમેં. ઓર અગર ભુલાવા દેદે તુમકો શૈતાન,

فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِیٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ ﴿۶۸﴾ وَمَا عَلَى الَّذِينَ

તો ન બેઠો યાદ આ જાને પર ઝાલિમ કોમકે સાથ (૬૮) ઓર ઉન પર જો

يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَلَٰكِنْ ذِكْرِیٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۶۹﴾

તકવા શિઆર હેં કુછ સવાલ નહીં, લેકિન નસીહત કર દેના, કિ વોહ ડર જાઓ (૬૯)

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

ઓર ઉન્હેં છોડો જિન્હોને બના લિયા અપના દીન ખેલકૂદ, ઓર ધોકા દે દિયા ઉનકો દુન્યાવી ઝિન્દગીને,

وَذِكْرِیٰۤ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ

ઓર કુરઆનસે નસીહત દો, કિ કોઈ હલાકતમેં ડાલ દિયા ગયા અપને કરતૂતકી વજહસે, ન રહ ગયા ઉસકા બનાયા હુવા અલ્લાહકો છોડ

اللّٰهِ وَلِیٍّ ۚ وَلَا شَفِیْعَ ۚ وَاِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۚ

કર મદદગાર ન સિફારશી. ઓર અગર અપના મુઆવજામેં દે સારે બદલે તો લિયા ન જાએ.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۖ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِیْمٍ ۚ

વોહ હેં જો હલાક કર દિયે ગએ અપને કરતૂતોસે. ઉનકે લિયે પીનેકો ખોલતા પાની ઓર

عَذَابٌ أَلِیْمٌ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ قُلْ اِنَّدَّعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ

દુખ દેનેવાલા અઝાબ હેં. સઝા હેં ઉસકી જો કુફ્ર કિયા કરતે થે (૭૦) કેહ દો કિ કયા હમ દુહાઈ દેં તુમહારે, અલ્લાહકો છોડ કર,

مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰٓ اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰنَا اللّٰهُ

બનાએકો? જો ન હમારા બના સર્કે ન બિગાડ સર્કે, ઓર ઉલટે રુખ પલટા દિયે જાએ, બા'દ ઇસકે કિ હદાયત દે દી હમકો અલ્લાહને,

كَالَّذِی اسْتَهْوَتْهُ الشَّیْطٰنُ فِی الْاَرْضِ حِیْرٰنٌ ۚ لَکَٔ اَصْحٰبٌ

જૈસે વોહ જિસકો ફિસલા કર કર દિયા શૈતાનોને જમીનમેં હેરતઝદા. ઇસકે કુછ લોગ હેં

یَدْعُوْنَۤ اِلٰی الْهُدٰی اِنِّتَنَا ۚ قُلْ اِنَّ هُدٰی اللّٰهُ هُوَ الْهُدٰی ۚ

જો ઉસે બુલા રહે હેં હિદાયતકી તરફ, કિ હમારે પાસ આ જાઓ. કેહ દો કિ અલ્લાહકી હિદાયત હી તો હિદાયત હેં.

وَاْمُرْنَا لِلسَّلَامِ لِرَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۚ وَاَنْ اَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ ۚ وَ

ઓર હમેં હુકમ દિયા ગયા, કિ હમ ગરદન ઝુકા દેં સારે જહાનકે પરવરદિગારકે લિયે (૭૧) ઓર યહ કિ નમાઝ કાઈમરખો ઓર અલ્લાહસે ડરતે રહો.

الانعام

هُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ ۚ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٤٧﴾

वो है जिसकी तरफ़ तुम्हारा उतर किया जायेगा (७२) वोही है जिसने पैदा करमाया आस्मानों और

जमीनको बिल्कुल ठीक. और जिस दिन करमायेगा कि हो जा, तो हो जायेगा जो न रहा होगा... उसकी बात सच है. और उसीकी

हुकूमत है जिस दिन ईंका जायेगा सूरमें. गैब व शहादतका जाननेवाला. और वोही

हिकीम खबीर (४७) और जबकि कदा ईब्राहीमने अपने बाबा आज़रको, कि क्या बनाते हो बुतोंको

इकमतवाला भबरदार है (७३) और ताकि यश्मदीद यकीन करनेवालोंसे हो जाओ (७५) पस जब छा गँ

उन पर रात, अक तारेको देभा और कदा, “ई यइ हमारा परवरदिगार है”, फिर जब वोइ डूब गया, कदा, “में डूबनेवालोंको

पसन्द नहीं करता” (७६) फिर जब देभा याँदको यमकता, कदा “अच्छा यइ है हमारा परवरदिगार”, फिर जब डूब गया, तो कदा, कि “बेशक अगर

राइ न देता मुअको मेरा परवरदिगार, तो में ज़र गुमराइ कौमसे हो जाता” (७७) फिर जब देभा आइताबको

बारिआँ कहल, कदा “अक वइ यइ है हमारा परवरदिगार”, यइ “बलौत भइ है.” फिर जब वोइ डूब गया, “कदा ऐ कौम बेशक में

बेअर हूँ उनसे जिनको तुम शरीक ठहराते हो (७८) बेशक में मुतवज्जेइ कर युका यकसू हो कर, अपने रुपको उसकी तरफ़ जिसने पैदा

करमाया आस्मानोंको और जमीनको, और में मुश्रिकीनसे नहीं हूँ” (७९) और हुज्जत लडाई उनसे उनकी कौमने, तो कदा

عَلَيْهِ الْإِغْلَ رَاكُوكِبًا ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ

الْأَفْلِينَ ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا رَا الْقَمَرَ بَارِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ

لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا رَا الشَّمْسَ

بَارِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي ۖ هَذَا أَكْبَرُ ۖ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوْمِرَانِي

بِرَبِّي ۖ مِمَّا شَرَكُونُ ﴿٥٠﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٥١﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ ۖ قَالَ

فَرِحْتُ بِإِذْنِ رَبِّي ۖ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٥٢﴾

فَرِحْتُ بِإِذْنِ رَبِّي ۖ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٥٣﴾

فَرِحْتُ بِإِذْنِ رَبِّي ۖ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٥٤﴾

فَرِحْتُ بِإِذْنِ رَبِّي ۖ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٥٥﴾

فَرِحْتُ بِإِذْنِ رَبِّي ۖ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٥٦﴾

فَرِحْتُ بِإِذْنِ رَبِّي ۖ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٥٧﴾

فَرِحْتُ بِإِذْنِ رَبِّي ۖ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٥٨﴾

فَرِحْتُ بِإِذْنِ رَبِّي ۖ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٥٩﴾

فَرِحْتُ بِإِذْنِ رَبِّي ۖ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٠﴾

أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا

કિ કયા હુજજતબાઝી કરતે હો મુઝસે અલ્લાહકે બારેમેં, હાલાંકિ વોહ મુઝે રાહ દે ચુકા, ઓર મેં ડરતા હી નહીં ઉનકો જિનકો

أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

તુમશરીકહરોતેહો મગરયહકિમેસાપરવરદિગારહીકુઝચાહે છાજયા હમારેપરવરદિગારકાઈલમહરચીઝપર, તોકયાતુમલોખનચીકતનહીંહસિલકરો? (૮૦)

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا

ઓર મેંકેસે ડરું ઉસે જિસકો તુમને શરીક બના લિયા હે? હાલાંકિ તુમકો ડર નહીં લગતા કિ તુમને અલ્લાહકા શરીક ઉસકો બના રખા હે

لَمْ يُنْزَلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ

જિસકી ઉસને નહીં નાઝિલ ફરમાઈ કોઈ સનદ. “તો હર દો ફરીકમેં અમનકા હકદાર કોન હે?” બોલો “અગર

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۚ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ

ઈલ્મકા દા’વા રખતે હો”.. (૮૧).. જો લોગ ઈમાન લાએ ઓર ન મિલાયા અપને ઈમાનકો બાતિલકે સાથ, વોહ કિ ઉન્હી

لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ۚ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى

કે લિયે અમન હે ઓર વોહી રાહ પાએ હે (૮૨) ઓર યહ હમારી જીતી બાત હે, જો દી થી હમને ઈબ્રાહીમકો ઉનકી

قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نُّشَاءٍ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۚ وَهَبْنَا

કોમ પર. હમ બુલન્દ ફરમાતે હેં દરજે જિસકે ચાહે. બેશક તુમહારા પરવરદિગાર હિકમતવાલા ઈલ્મવાલા હે (૮૩) ઓર દિયા હમને

لَنَا سُلْطٰنًا وَيَعْقُوبَ ۚ كَلَّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِّن قَبْلُ وَمِنْ

ઉનકો ઈસ્હાક વ યા’કૂબ. સબકો રાહ દી. ઓર નૂહકો હમ રાહ દે ચુકે થે પહલેસે, ઓર

دُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسٰى وَهَارُونَ ۚ وَ

ઉનકી નરલસે દાવૂદ વ સુલેમાન વ એયૂબ વ યૂસુફ વ મૂસા વ હારૂનકો. ઓર

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۚ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيسٰى وَإِلْيَاسَ ۚ

ઈસી તરહ હમ અજ દેતે હેં મુખ્લિસ બન્દોંકો (૮૪) ઓર ઝકરિયા વ યહયા વ ઈસા વ ઈલ્યાસ,

كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِينَ ۚ وَإِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا

સબ બડી અહલિયતવાલે હેં (૮૫) ઓર ઈસ્માઈલ વલ યસઅ વ યૂનુસ વ લૂત. ઓર

فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِينَ ۚ وَمِنَ الْاَبَآئِهِمْ وَدُرِّيَّتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ وَ

હમને સબકો ફઝીલત દી થી દૂસરોં પર (૮૬) ઓર બા’ઝ ઉનકે બાપદાદે ઓર ઓલાદ ઓર ભાઈ લોગ, ઓર

اجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٨﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ

હમને ઉન્હें મકબૂલ બનાયા ઓર ચલા દિયા ઉનકો સીધી રાહ (૮૭) યહ અલ્લાહકી હિદાયત હે,

يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

કિ ઉસકી હિદાયત ફરમા દે જિસે ચાહે અપને બન્દોસે. ઓર અગર શર્ક વોહ કરતે, તો અકારત જાતે જો ઉનકે

يَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِنْ

આ'માલ થે (૮૮) વોહ હે જિન્હેં દી હમને કિતાબ ઓર હુકમત ઓર નુબુવત, તો અગર

يَكْفُرْ بِهَا هُوكَ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾ أُولَٰئِكَ

ઈન્કાર કર દેં ઈસકા યહ લોગ, તો હમને તૈયાર કર રખા હે ઉસકે લિયે એસે લોગ, જો ઈન્કાર કરનેવાલે નહીં (૮૯) વોહ હે

الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فِيهِمْ هُدًى ۖ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ

જિન્હેં તરીકા પર રખા અલ્લાહને, તો ઉનકે તરીકે પર ચલા કરો. કેહ દો કિ હમ નહીં ચાહતે તુમસે ઈસ પર કોઈ ઉજરત.

﴿٩١﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٢﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا

યહ નહીં હે મગર નસીહત સારે જહાનકે લિયે (૯૦) ઓર નહીં કદ્રકી અલ્લાહકી જો કદ્ર કરનેકા હક હે, જબકિ વોહ બોલ પડે

مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ ۖ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي

કિ નહીં ઉતારા અલ્લાહને કિસી ઈન્સાની ચેહરેવાલે પર કુછ. પૂછો કિ કિસને નાઝિલ ફરમાઈ વોહ કિતાબ જિસકો

جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ لِيَجْزِيَ قَرِيطِينَ تَبَدُّوْهَا

મૂસા લાએ, નૂર ઓર હિદાયત લોગોંકે લિયે, બનાતે રહતે હો ઉસકો જુદા જુદા કાગઝ ઉસે આહિર કરતે હો

وَيُخْفُونَ كَثِيرًا ۚ وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ ۖ قُلِ اللَّهُ

ઓર ઝ્યાદા હિસ્સા છુપા ડાલતે હો. ઓર બતાઈ ગઈ તુમકો વોહ બાતે, જિનકો ન તુમ જાનતે થે ન તુમહારે બાપદાદે. તુમહી જવાબ દો, કિ “અલ્લાહ,”

تَعْلَمُ دَرَهُمْ فِي خُوضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٣﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ

ફિર ઉન્હેં છોડ દો કિ અપની હટધર્મોકા ખેલ ખેલા કરે (૯૧) ઓર યહ કિતાબ હે ઉસકો હમને નાઝિલ ફરમાયા, બરકતવાલી, તસ્દીક કરનેવાલી,

الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

જો ઉસસે આગે થીં, ઓર તાકિ ડરા દો ઈન્સાની આબાદિયોંકી બુન્યાદકો, ઓર ઉસકે હર જાનિબવાલોંકો, ઓર જો આખિરતકો

بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٤﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ

માને, વોહ ઉસકો ભી માને, ઓર વોહ અપની નમાઝોં પર નિગરાની રખે (૯૨) ઓર ઈસસે ઝ્યાદા અલિમ કોન ?

مِّنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ

જો તોહમત બાંધે અલ્લાહ પર જૂટકા, યા બોલા હો કે મેરી તરફ વહી આઈ, હાલાંકિ ઉસે કુછ વહી ન કી ગઈ.

شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ

ઓર જિસને ડીંગ મારી કિ બહોત જલ્દ મેં નાઝિલ કિયે દેતા હું, જેસાકિ અલ્લાહને નાઝિલ કિયા હે, ઓર અગર દેખતે તુમ જબ

الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا

કિ યહ ઝાલિમ મૌતકી તલ્બિયોમેં હેં, ઓર ફરિશ્તે અપને હાથ ફેલાએ હેં, કિ નિકાલો

أَنفُسَكُمْ ۚ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ

અપની જાને. આજ તુમકો ઝિલ્લતકા અઝાબ દિયા જાએગા, જો બકા કરતે થે અલ્લાહ પર

غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ۖ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فِرَادَىٰ

નાહક. ઓર ઉસકી આયતોંસે શૈખી મારતે થે (૮૩) ઓર બેશક તુમ લોગ આએ હમારે પાસ અલાહિદા અલાહિદા

كَمَا خَلَقْنَاهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلَكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ

જિસ તરહસે કિ પેદા ફરમાયા થા હમને પહલી બાર. ઓર છોડ આએ જો હમને પૂંજી તુમકો દી થી અપને પીઠ પીછે. ઓર નઝર નહીં આતે

مَعَكُمْ شُفَعَاءُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۚ لَقَدْ تَقَطَّعَ

તુમહારે સાથ તુમહારે વોહ સિફારિશી, જિનકો તુમને સમઝ રખા થા કિ વોહ તુમહારે હકમેં અલ્લાહકે શરીક હેં. બેશક કટ ગએ

بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَالِقُ الْحَبِّ وَ

આપસમેં ઓર ખો ગયા તુમસે જો દા'વા કરતે થે (૮૪) બેશક અલ્લાહ હે ફાડનેવાલા તુમ્મ ઓર

النَّوَىٰ ۚ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذِكْرُكُمْ

ગુઠલીકા. વોહ નિકાલે ઝિન્દાકો મુદ્દાસે, ઓર નિકાલનેવાલા હે મુદ્દકો ઝિન્દાસે. યહ હે તુમહારા

اللَّهُ فَأَتَىٰ تَوَفَّاكَ ۚ قَالِقُ الْإِصْبَاحِ ۚ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا ۚ وَ

અલ્લાહ, તો કહાં મુંહકે બલ ગિરતે હો (૮૫) ફાડ કર સુબહકો લાનેવાલા, ઓર બના દિયા રાતકો વક્ત સુકૂન. ઓર

السَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا ۚ ذَلِكْ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۖ وَهُوَ الَّذِي

સૂરજ ઓર ચાંદકો વક્તકા હિસાબ. યહ બાંધા હુવા હે ગલ્બેવાલે ઈલ્મવાલેકા (૮૬) ઓર વોહી હે

جَعَلَ لَكُمُ النَّجْمَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ ۚ قَدْ

જિસને બનાયા તુમહારે લિયે સિતારોંકો કિ રાહ પાઓ ઉસસે અંધેરિયોંમેં, ખુશકી ઓર તરીકી.

فَصَلَّيْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٤﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ

હમને તફસીલ કર દી નિશાનિયોંકી ઉનકે લિયે જો ઇલ્મ રખતે હોં (૯૭) ઓર વોહી હૈ જિસને પૈદા ફરમાયા તુમકો

نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٍّ وَمُسْتَوْدَعٍ ۖ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

એક જાનસે, તો જાએ કયામ ભી હૈ ઓર મહલ્લે વદાઅ ભી. બેશક તફસીલ ફરમા દી હમને આયતોંકી ઉનકે

يَفْقَهُونَ ﴿٩٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْ بَنَاتِ

લિયે જો સમઝે (૯૮) વોહી જિસને બરસાયા આસ્માનસે પાની, ફિર નિકાલા હમને ઉસસે હર

كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا ۖ

કિસ્મકે પોદે, ફિર નિકાલા હમને ઉસસે હરા ભરા, જિસસે હમ નિકાલતે હેં દાને તલે ઊપર તલે.

وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ

ઓર ખજૂરકે ગાભરો ગુરછે લિપટે હૂએ, ઓર બાગ, અંગૂર

وَالزَّيْتُونِ وَالرُّمَّانِ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۚ انْظُرُوا إِلَىٰ

ઓર ઝૈતૂન ઓર અનારકે, કિસી બાતમેં યક્સાં ઓર કિસીમેં જુદા. તુમ લોગ દેખો

شَرَكٍ إِذَا آتَشْرَ وَيَنْعَهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾

ફલકો જબ ફલે ઓર ઉસકા પકના. બેશક ઇસમેં નિશાનિયાં હેં ઉનકે લિયે જો માનેં (૯૯)

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ

ઓર બના ડાલા ઉન્હેને અલ્લાહકા શરીક ક્રોમે જિન્નો, હાલાંકિ જિન્નાતકો ઉસ અલ્લાહ હી ને પૈદા ફરમાયા હૈ, ઓર ઉન લોગોને તરાશ લિયા અલ્લાહ

بَغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩٧﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ

કે લિયે બેદે ઓર બેદિયાં નાદાનીસે. પાક ઓર બાલા હૈ વોહ ઉસસે જો ઝક મારતે હેં (૧૦૦) બિદ્અત ફરમાનેવાલા આસ્માનોં ઓર ઝમીન

أَنِّي يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ ۚ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَ

કે પૈદા કરને મેં. ઉસકે ઓલાદ કહાં ? જબકિ ઉસકી કોઈ ઝૈજા નહીં. ઓર પૈદા ફરમાયા ઉસીને હર ચીઝ. ઓર

هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ

વોહ સબ કુછ જાનનેવાલા હૈ (૧૦૧) યહ હૈ અલ્લાહ તુમ સબકા પરવરદિગાર. નહીં હૈ કોઈ મા'બૂદ ઉસકે સિવા. હર ચીઝકા

كُلِّ شَيْءٍ ۚ فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٩٩﴾ لَا تَدْرِكُهُ

પૈદા કરનેવાલા, તો ઉસીકો પૂજો. ઓર વોહ હર એકકા કારસાઝ હૈ (૧૦૨) નહીં પાર્તી ઉસકો

الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَاءَكُمْ

આંખે. ઓર વોહ ખુબ જાનતા હે સારી આંખોંકો. ઓર વોહ લતાફતવાલા બાખબર હે (૧૦૩) બેશક આ ગઈ તુમહારે પાસ

بَصَائِرٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَسَنَ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا

આંખ ખોલનેવાલી બાતે તુમહારે રબકી તરફસે. તો જિસને આંખ ખોલી તો અપને ભલેકો. ઓર જો અન્ધા રહા તો અપને બુરેકો. ઓર

أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذَلِكَ نَصْرِفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسَتْ

મैं નહીં હું તુમ પર નિગરાનીકા ઝિમ્મેદાર (૧૦૪) ઓર ઈસી તરહસે, તરહ તરહસે હમઆયતેં બયાન કરતે હેં ઓર તાકિ સબ કેહ પડે કિ તુમ

وَلِنَبِيِّنَا لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اتَّبِعْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لِلَّهِ

નેતોલિખ પઢ લિયા, ઓર તાકિ શૈશન કર દેં હમ ઉસકો ઈલ્મવાલી ક્રેમકેલિયે (૧૦૫) ચલો, જો વહીફરમાઈ જાએ તુમહારી તરફ તુમહારે પરવરદિગારકી

إِلَهُهُ وَأَعْرِضْ عَنِ الشِّرْكَائِ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا

તરફસે. નહીં હે કોઈ પૂજનેકે કાબિલ ઉસકેલિયા, ઓર રુખ ફેર લો મુશ્રિકીનસે (૧૦૬) ઓર અલ્લાહકા ચાહા હોતા તો વોહ મુશ્રિક ન હોતે. ઓર

مَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيفًا ﴿١٠٧﴾ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَلَا تَسُبُّوا

નહીં કિયા હમને તુમકો ઉન પર નિગરાનીકા ઝિમ્મેદાર. ઓર ન તુમ ઉનકે જવાબદેહ હો (૧૦૭) ઓર મત બુરા કહો

الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدَوًّا بِغَيْرِ عِلْمٍ

ઉન્હેં, જિનકો અલ્લાહકો છોડ કર મા'બૂદ બનાએ હેં, કિ વોહ ભી બેઅદબી કરને લગેં અલ્લાહકી બદબાહ કર નાદાનીસે.

كَذَلِكَ زَيَّيْنَا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم

ઈસી તરહ ખુબસૂરત દિખા દિયા હમને હર ઉમ્મતકો ઉનકા કિયા ધરા. ફિર અપને પરવરદિગારકી તરફ ઉનકા ફિરના હે, તો બતા દેગા

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٩﴾ وَأَقْسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَعِنَ جَاءَهُمْ

વોહ ઉનકો જો કરતે ધરતે થે (૧૦૮) ઓર કસમ ખા બેઠે અલ્લાહકી, બડે ઝોરકી કસમ, કિ અગર આ ગઈ ઉનકે પાસ

آيَةٌ يُؤْمِنُونَ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا

અઝાબકી નિશાની, તો ઝરૂર માન લેંગે ઉસકો. કેહ દો, કિ “સારી નિશાનિયાં અલ્લાહકે પાસ હેં,” ઓર કયા પતા કિ જબ નિશાની

إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١٠﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا

આતી તો ન માનતે (૧૦૯) ઓર હમ ઉલટ પલટ દેંગે ઉનકે દિલોં ઓર આંખોંકો, જૈસા

لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١١﴾

કિ ઉન્હોંને નહીં માના ઉસકો પહલી બાર, ઓર છોડ દેંગે ઉન્હેં, કિ અપની સરકશીમેં ચકરાતે રહે (૧૧૦)